

Služiti vsaki sestri in jo podpirati

V dubu molitve v sporočilu izberite odlomke iz svetih spisov in nauke, ki odgovarjajo potrebam sester, ki jih obiskujete, in jih skupaj preberite. Spregovorite o svojih izkušnjah in pričujte. Prosite tudi vse, ki jih učite, naj storijo enako.

Blagoslovi članstva v Društvu za pomoč: V Društvu za pomoč sestre lahko čutijo, da jih ljudje potrebujejo, da so del nečesa, da so cenjene in ljubljene ne glede na njihove osebne okoliščine. Sestre Društva za pomoč ena drugo podpirajo z vero, prijateljstvom in ljubeznijo.

Kako nam Društvo za pomoč lahko pomaga, da se počutimo cenjene in ljubljene?

Moz 18:21: »Zapovedal jim je, [...] naj se ozirajo naprej zedinjeni v pogledu, [...] ker so se jim srca prepletla v eno in medsebojno ljubezen.«

Bonnie D. Parkin, generalna predsednica Društva za pomoč: »Kadar skrbimo ena za drugo, duše teh, ki jih obiskujemo, kakor tudi naše lastne, navdajo Božje lastnosti, kot so ljubezen, potrpežljivost, prijaznost, radodarnost in duhovna predanost. S tem pokažemo, da svoje zaveze spoštujemo. Priča

sem legijam zvestih sester po svetu, ki delajo po Gospodovem naročilu, izvajajoč preprosto, vendar pomembno služenje.«

(»Visiting Teaching: The Heart and Soul of Relief Society«, nagovor ob dnevu odprtih vrat jeseni 2003)

Kathleen H. Hughes, prva svetovalka generalnega predsedstva Društva za pomoč: »Včasih slišimo ženske reči, da ne občutijo Gospodove ljubezni. Morda bi njegovo ljubezen čutile bolj, če bi njegovo roko poiskale v dejanjih tistih, ki skrbijo zanje. Morda je to član njihove veje ali oddelka, sosed ali celo tujec, ki jih blagoslavlja in udejanja Kristusovo ljubezen.« (»What Greater Goodness Can We Know: Christlike Friends«, *Liabona*, maj 2005, str. 75)

Kako v Društvu za pomoč ena drugi služimo in se podpiramo?

Prvo pismo Tesaloničanom 5:11: »Zato tolažite drug drugega in drug drugega izgrajujte, kakor to že delate.«

Predsednik Gordon B. Hinckley: »Kdo lahko izmeri radost, ki navda življenje [...] žensk, ko se družijo? [...]

Kdo lahko prešteje nešteta dejanja dobrotelosti, ki so bila storjena, hrano, ki je bila

postavljena na prazne mize, vero, ki se jo je hranilo v urah obupa zaradi bolezni, rane, ki so bile oskrbljene, bolečine, ki so jih blažile ljubeče roke ter tihe in bodrilne besede, tolažba, ki je prišla v trenutkih smrti in posledične osamljenosti?

Lucy Mack Smith, prerokova mati, je v nagovoru sestram v Nauvoouju dejala: 'Skrbeti moramo ena za drugo, paziti ena na drugo, tolažiti ena drugo in prejeti poduk, da bomo v nebesih vse lahko sedele skupaj.' [...] Ženskam v Cerkvi ni treba čakati, da bi skupaj sedele v nebesih, da bi okusile prijetne sadove takšnih del, kot jih je opisala. Velik del nebes na Zemlji doživijo že, ko ena za drugo skrbijo, ena drugo tolažijo in učijo.« (»Ambitious to Do Good«, *Ensign*, mar. 1992, str. 4–5)

Starešina Joseph B. Wirthlin iz zbora dvanajstih apostolov: »Cerkev ni kraj, kjer se zberejo popolni ljudje, da bi govorili o popolnih stvareh ali imeli popolne misli oziroma doživljanja. Cerkev je kraj, kjer se zberejo nepopolni ljudje, da drug drugemu nudijo spodbudo, podporo in služenje. [...] Mi smo tukaj z istim namenom: da bi se Boga naučili ljubiti z vsem srcem, dušo, mišljenjem in močjo ter da bi bližnjega ljubili kakor sebe.« (»The Virtue of Kindness«, *Liabona*, maj 2005, str. 28)